

Homilie Heilige Familie

Jozef en Maria gingen met Jezus op het juiste tijdstip en zoals de Joodse reinheidswet en de offerwet het voorschrijven naar de tempel. Die twee mensen die zich voordien buiten de wet gesteld hadden door voor elkaar en voor de menswording van God te kiezen komen zonder zich grote zorgen te maken naar de tempel om opnieuw te doen wat van hen verwacht wordt. Ze voldoen aan de eisen van de goegemeente rond zich. De Heilige Familie als toonbeeld van trouw, van respect, van geloof en vertrouwen.

Heilige Familie, een mooie naam. Maar we mogen ons bij die mooie naam terecht afvragen: aan welke normen dient een familie vandaag de dag te voldoen om heilig te zijn? Het is een retorische vraag, je hoeft ze niet te beantwoorden.

Het gezin als de hoeksteen van de maatschappij, het gezin als bouwsteen van de Kerk; is dat gezin vandaag nog heilige grond, heilige grond die best niet met de voeten getreden wordt?

Het is misschien cliché, maar als we nog terugblikken op het processen en gebeurtenissen uit de voorbije tijd, waar mensen hun eigen kinderen van het leven beroven, dan zien we dat daar fundamentele dingen met de voeten getreden worden. De intimiteit van het gezin, die heilige grond wordt omgewoeld, uitgespit tot op het diepste diep.

In 2008 heb ik in deze tijd van het jaar een jonge man van net géén dertig jaar ten grave gedragen. Hij was zelf uit het leven gestapt. Een jongen zonder heilige familie rond zich. Iemand die geen familie mocht hebben. Nooit erkend door zijn vader, op jonge leeftijd geplaatst in een pleeggezin waar hij het goed had. En dat mocht niet zijn van de moeder, dat was er teveel aan.

De jongen mocht niet gelukkig zijn bij voor haar 'vreemde mensen'. Nog liever van de ene instelling naar de andere dan een pleeggezin. Een gevoelige jongen onttrokken aan de liefde en de geborgenheid van een echt gezin. Een half jaar terug leerde hij een meisje met een klein kindje kennen. Het was liefde op het eerste gezicht, bij alle drie. Ze zouden zo nu ongeveer gaan samenwonen. Maar het mocht niet zijn. De jongen kon die plotse stortvloed van liefde, van geborgenheid niet aan. Twee mensen die hem nodig hadden en hun hart openden voor hem, het was onbekend terrein, drijfzand was voor hem. Duizend angsten maakten zich meester van hem. Hij kon die liefde niet aan. Het gebrek aan heilige grond, aan een hechte familie heeft hem kapotgemaakt.

Nochtans is het uitgerekend in een gezin,
in een echte familie dat God mens wilde worden.
Bij mensen die zich niet laten afschrikken van dat nieuwe,
van dat ongekende en nog ongebooren leven
dat hen opeens tweehonderd procent nodig heeft.
Het gezin als plaats van menswording.
Het is op die plek dat men van een -met hart en ziel- gewilde foetus
kan uitgroeien tot complete mens.
Met vallen en opstaan iemand worden, in de geborgenheid van het gezin, gedragen door
een familie.

Nergens kan men het beter verstaan
nergens kan het mooier uitgebeeld worden
nergens kan men de betekenis van “ik zal er zijn”
beter onder woorden brengen dan in een gezin.

Er zijn voor elkaar, man en vrouw, vader en moeder, broers en zussen.
Ouders en de kinderen, die er zijn voor elkaar,
en zich gedragen weten door die God
die zijn Naam werkelijkheid mag zien worden
in de schoot van het gezin.

Het gezin als heilige grond.
Daar ligt waarschijnlijk in de toekomst ook de sleutel
van het volwassen worden in geloof.
Het gelovige gezin dat met beide voeten op de grond
zich aansluit bij de grote gemeenschap van christenen.
Niet omdat dat zo een beetje de mode zou zijn,
of om anders te zijn,
maar omdat ze zich als familie geprofileerd ziet in de blijde boodschap
dat God mens geworden is in de kleine kring van het gezin.
Het gezin als een kleine kerkgemeenschap, als een huiskerk, een thuiskerk

Ik denk dat we in goed gezelschap zijn bij Sarah en Abraham,
als de Heer hen zegt vrees maar niet.
Zolang Ik, uw God, er ben zal niemand bezit nemen van je leven.
Stop met jong leven op te offeren; offer liever je ongelooft op.
Zo wordt je de grootste familie uit de geschiedenis.
De familie van god-gelovigen,
het volk van God
gegroeid uit die twee eenvoudige mensen.

En in dat gezin uit Nazareth wordt diezelfde boodschap nog eens herbevestigd.
Opnieuw klinkt het bij twee eenvoudige mensen: vrees maar niet.
Het kind dat jullie twee tot een gezin zal maken
zal ‘God met ons’ noemen.
Hij zal die unieke liefdesband tussen ouders en kinderen binnen brengen.
De liefde binnen het gezin als de goddelijke gloed.

In dezelfde lijn klinkt het vandaag meer dan ooit:

Vrees niet, heb elkaar lief;

Stop met gezinnen op te offeren aan de goden van de wereld.

Geef je gezin, je kleine kring rond je, niet prijs

aan de wereld van reclame en glitter, aan de wereld van alles moet kunnen.

Geef je ouders, jezelf of je kinderen niet prijs aan de heersende wetten van euthanasie of abortus, want je staat - je leeft- op heilige grond.

Je speelt met die vlammen van Jahweh, met die goddelijke gloed.

Jouw heilige familie, de plek waar je elke dag staat,
het is jouw heilige grond.

De plaats van Godsontmoeting

in de kleine dingen van elke dag

in de grote dingen die niemand ziet, of hoeft te zien.

Het gezin, de familie als de levende werkelijkheid van

-er zijn voor elkaar- bevrucht door de liefdevolle goddelijke gloed.

Diaken Jozef

maria ster der zee
blankenberge zuienkerke

